

Η νύχτα πέφτει, το Δ.Ν.Τ. ήλθε. Θα ξημερώσει;

Του Μάκη Μπαλαούρα*

Το Διεθνές Ταμείο έχει ήδη μπει στη χώρα, όχι απλά για να την επιτηρεί, αλλά για να επιβάλει τις εντολές του, δημιουργώντας σχέση προτεκτοράτου, όχι μόνο οικονομικής αλλά και κοινωνικοπολιτικής.

Συνοπτικά – όχι μόνο από την μέχρι τώρα ιστορία των παρεμβάσεών του που **έφεραν οδύνη, εξανδραποδισμό και καταστροφή στους λαούς των κρατών όπου ενεπλάκη** – από τις κυβερνητικές διαρροές που γράφονται και λέγονται στα περισσότερα ΜΜΕ, προκειμένου να φτιάξουν κλίμα τρομοκράτησης και ως εκ τούτου ελαχιστοποίησης των αντιδράσεων, **μιλούν για :**

- **Απολύσεις 200.000 δημόσιων υπαλλήλων** (υπήρξαν και στις συστάσεις του ECOFIN)
- **Επέκταση λιτότητας και στον ιδιωτικό τομέα** με την κατάργηση δώρων (που έχουν θεσπιστεί με νόμους)
- **Ισοπέδωση Ασφαλιστικού** με μείωση συντάξεων τουλάχιστον κατά 30% και ανατροπής του ανταποδοτικού συστήματος με την καθιέρωση κεφαλαιοποιητικού
- Παραπέρα **ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.**
- **Κατάργηση των ΣΣΕ**, αρχίζοντας με την Εθνική Γενική ΣΣΕ, για περάσουν στις ατομικές
- **Διάλυση – του ισχνού άλλωστε – κοινωνικού κράτους** αρχίζοντας με την κατάργηση νοσοκομείων, όπως έγινε στη Λετονία που έκλεισαν τα μισά νοσοκομεία.
- **Ιδιωτικοποιήσεις** με την τελειωτική ληστεία της δημόσιας περιουσίας.

Ποιο είναι το πρόβλημα της οικονομίας

- Δημόσιο έλλειμμα τουλάχιστον στο 13,6% του ΑΕΠ.
- Δημόσιο χρέος μεταξύ 115% του ΑΕΠ
- Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών – 8,8%, με κύριο πρόβλημα το εμπορικό ισοζύγιο.

Ο συνδυασμός του δημόσιου ελλείμματος και του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, ονομάζεται **δίδυμο έλλειμμα**, που θεωρείται από τους οικονομολόγους ως σοβαρό πρόβλημα μιας οικονομίας.

Σημείωση: Στη δεκαετία του '90 υπήρχαν παρόμοιοι δυσμενείς οικονομικοί δείκτες. Η μόνη διαφορά – που είναι σημαντική – ήταν ο ρυθμός ανάπτυξης. Τότε ήταν περίπου το 2,5%, σήμερα είναι με το ίδιο ποσοστό αρνητικός. Διαφορά σημαντική για πολιτικά συμπεράσματα.

Αίτια του προβλήματος

Τι φταίει για τα προβλήματα του ελλείμματος και του ισοζυγίου (της υπερκατανάλωσης, δηλαδή, εισαγόμενων προϊόντων);

1. Φταίνε οι υπέρμετρες δαπάνες του Δημοσίου; Αυτές, όμως, ανέρχονται στο 46% του ΑΕΠ, δηλαδή βρίσκονται στο μέσο όρο της ΕΕ.
2. Φταίνε τα έσοδα του Δημοσίου; Τα έσοδα υπολείπονται του μέσου όρου της ΕΕ κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες. Βρίσκονται στο 34% του ΑΕΠ, από το 41% παλαιότερα, δηλαδή -16 δις.
3. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου με τα πολυτελή εισαγόμενα

Που οφείλονται τα αίτια;

Στην ταξική φορολογική πολιτική, στις επιδοτήσεις επιχειρήσεων, στις χαριστικές συμβάσεις, στα επιχειρηματικά κίνητρα και στη διαφθορά.

• **Φορολογία:** Τα 2/3 προέρχονται από την έμμεση φορολογία, την πιο αντιδημοκρατική – ταξική είσπραξη φόρων που πλήττει εξίσου πλούσιους και φτωχούς. Έτσι η άμεση φορολογία ανέρχεται στο 6% του ΑΕΠ, ενώ στην ΕΕ κυμαίνεται μεταξύ 12% – 18%. Όμως κι εδώ κυριαρχεί η ταξική εφαρμογή της. Η φορολογική επιβάρυνση από το 44% το 2004, εκτινάσσεται στο 50% το 2006. Αντίθετα, το ίδιο διάστημα, στις επιχειρήσεις από το 43% μειώνεται στο 36,3%.

Ειδικότερα, η άμεση φορολογία κατανέμεται: Μισθωτοί: 12%, Επιχειρήσεις: 10%, Έμποροι – Βιοτέχνες (800.000 πρόσωπα): 4%, Ελεύθεροι επαγγελματίες (500.000 πρόσωπα) : 3%. Σημειώνεται ότι οι τράπεζες, με τα πρωτοφανή παγκοσμίως κέρδη, καταβάλλουν φόρο, λόγω των χαριστικών ρυθμίσεων που ξεκίνησαν επί Σημίτη και επεκτάθηκαν επί ΝΔ, μόνο 14% – 17% !

Το ελληνικό κράτος, όπως διαμορφώθηκε έχει τα εξής ακραία ταξικά χαρακτηριστικά:

• **Παραοικονομία** που κυμαίνεται μεταξύ 35% – 40% του ΑΕΠ

• **Φοροδιαφυγή:** 12 δις.

• **Φοροκλοπή** (από τη μη απόδοση του εισπραχθέντος ΦΠΑ): 8 δις.

Σ' αυτά τα πνιγηρά στοιχεία πρέπει να προστεθούν και στοιχεία που αφορούν το **Ασφαλιστικό σύστημα**, που ετοιμάζονται να το “μεταρρυθμίσουν”, αφού πρώτα το βούλιαξαν:

• **Εισφοροδιαφυγή:** 5,5 δις από ιδιώτες και 12,5 δις από το κράτος.

• **Εισφοροκλοπή** (δηλαδή παρακράτηση των εισφορών που καταβάλλουν οι μισθωτοί και δεν αποδίδουν οι εργοδότες): 8,5 δις.

Για σύγκριση να σημειώσουμε ότι ενώ οι δαπάνες μισθοδοσίας των Δημοσίων Υπαλλήλων ανέρχονται σε 20 δις., οι απώλειες από τις εισφορές τις ξεπερνούν.

Με το νέο φορολογικό νόμο που πρόσφατα ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, οι μισθωτοί πλήττονται ακόμα περισσότερο, ενώ η παραοικονομία, οι επιχειρήσεις και οι ραντιέρηδες επιβραβεύονται καταβάλλοντας μικρότερο φόρο. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα περίφημα τεκμήρια του ΠΑΣΟΚ είναι αρκετά πιο ελαφριά απ' αυτά που ίσχυαν επί ΝΔ, ενώ αντίθετα επιβαρύνουν μισθωτούς και ιδίως συνταξιούχους.

Εισοδήματα

Ενώ το ΑΕΠ αυξανόταν τα τελευταία 10 χρόνια με ρυθμούς πρωτοφανείς σε ευρωπαϊκά επίπεδα, γύρω στο 4% ετησίως, φέρνοντας την Ελλάδα μέσα στις 30 πιο πλούσιες χώρες του κόσμου, παρατηρούμε: Το μερίδιο της εργασίας στον επιχειρηματικό τομέα την τελευταία 20ετία από 58% κατακρημνίστηκε στο 44%. Αντίθετα, το ίδιο διάστημα η κερδοφορία του κεφαλαίου διπλασιάστηκε φτάνοντας στο 56%, ενώ στην ΕΕ είναι 36,3%.

Έτσι δεν δημιουργεί ερωτηματικά, ότι ενώ η **παραγωγικότητα της εργασίας** έφτασε το 92% του μ.ο της ΕΕ, η αγοραστική δύναμη (πλούσιων και φτωχών) είναι στο 83%. Είναι αξιοσημείωτο ότι **ο κατώτατος μισθός βρίσκεται μόνο στο 60% του μ.ο. της ΕΕ**. Πως αλλιώς άλλωστε όταν αυτά τα χρόνια **το κόστος εργασίας μειώθηκε κατά 1,2%**. Για ποια χαμηλή ανταγωνιστικότητα, λόγω του μισθολογικού κόστους, μιλούν ο Όλι Ρεν και ο Στρος Καν, απαιτώντας περαιτέρω συρρίκνωση των μισθών;

Ούτε βέβαια αντέχει σε κριτική το επιχείρημα ότι το πρόβλημα του εμπορικού ισοζυγίου οφείλεται στους μισθωτούς που διάγουν πολυτελή ζωή με μέσο μισθό 1.100 ευρώ!

Δεν χρειάζονται περισσότερα επιχειρήματα για να παρουσιαστεί **η εντονότατη ταξική συγκρότηση του ελληνικού κράτους**. Άλλωστε, αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι **ενώ δουλεύουμε περισσότερο, έχουμε την 4η χειρότερη φτώχεια στην ΕΕ, ενώ η ανισοκατανομή του πλούτου είναι η χειρότερη της Ευρωζώνης** φτάνοντας στη σχέση 1 προς 7 μεταξύ φτωχών και πλούσιων.

ΕΕ και ΔΝΤ οξύνουν την κρίση

Αξίζει να υπογραμμίσουμε ότι το **ECOFIN** με τις “συστάσεις” του και το **ΔΝΤ** με τις εντολές του **δεν κάνουν την παραμικρή αναφορά στα προβλήματα των εσόδων και των πηγών τους (φοροδιαφυγή, εισφοροδιαφυγή), αλλά μόνο στις δαπάνες**. Δηλαδή, χωρίς να παραγνωρίζουμε το πρόβλημα της σπατάλης, της ανοργανωσιάς και της διαφθοράς, αυτοί **απαιτούν μείωση δαπανών που αφορούν μισθούς, συντάξεις, υγεία, παιδεία, επιδόματα ανεργίας...**

Είναι προφανές ότι όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, παρά τη διεθνή κρίση, εξακολουθούν να κινούνται στα νεοφιλελεύθερα δόγματα. **Δόγματα που έφεραν σε διαρκή καταστροφή και οδύνη τους λαούς, όπου επιβλήθηκαν**. Ακόμη, όμως και με την οικονομική θεωρία, όχι αριστερών οικονομολόγων, οι δοξασίες τους οδηγούν σε μακροχρόνια κατάρρευση.

Τα κυβερνητικά μέτρα για τη μείωση των ελλειμμάτων και του χρέους οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο. **Η πρωτοφανής μείωση του ελλείμματος κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες μέσα σε 3 χρόνια θα οδηγήσει σε ασύλληπτη ύφεση περίπου 10 μονάδων του ΑΕΠ. Και αυτή θα διαρκέσει 10 – 15 χρόνια, με τεράστια ανεργία, ολοσχερή διάλυση του κοινωνικού κράτους και κατακρήμνιση του βιοτικού επιπέδου.**

Ο **Κένυς** ονόμασε τη σχέση ελλειμμάτων – ύφεσης – ανεργίας – νέων ελλειμμάτων – μεγαλύτερης ύφεσης **“διαβολική σχέση”**, δηλαδή μπαίνουμε στη λεγόμενη **“παγίδα του χρέους”**.

Θεραπεία ηλεκτροσόκ

Κυβέρνηση, ΕΕ, ΔΝΤ, αγορές επιμένουν. Η Ελλάδα χρειάζεται θεραπεία ηλεκτροσόκ. Παράδειγμα υποταγής για μίμηση για τους ενδεχόμενους απείθαρχους.

Με την εσωτερική υποτίμηση θα γίνει η **“καπιταλιστική κάθαρση”**, δηλαδή η συντριβή των εργατικών κατακτήσεων με τον εφεδρικό στρατό ανέργων, με την κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία, με την κατάρρευση του βιοτικού επιπέδου των απείθαρχων Ελλήνων που ονειρεύονται **“εργατικό Δεκέμβρη”**. **Τα όπλα τους είναι η περικοπή των δανείων και τα υψηλά επιτόκια**. Το μέλημα τους βέβαια είναι η μη κατάρρευση της οικονομίας και των τραπεζών που χρωστούν πάνω από το 75% των δανείων σε ευρωπαϊκές τράπεζες, μερικές εκ των οποίων όπως η Hypo και η Deutsche Bank διασώθηκαν με τα λεφτά των ευρωπαίων (Γερμανών στην προκειμένη περίπτωση) εργαζομένων. **Οι τράπεζες uber alles, γι’ αυτό η ΕΚΤ τις δανείζει 1% και αυτές δανείζουν το κράτος με 6% – 7%**.

Λένε ότι το θεσμικό πλαίσιο που σχεδίασε η ΕΕ και η ΟΝΕ δεν επιτρέπουν μηχανισμούς στήριξης. Ούτε όμως στις τράπεζες επιτρέπονταν. Παρ’ όλα αυτά έδωσαν με τα πακέτα στήριξης το 13% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ, ενώ το σύνολο των ελλειμμάτων των κρατών της ΕΕ μόλις φτάνουν το 8% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ.

Είναι μόνο ελληνικό πρόβλημα;

Είναι γνωστό ότι το ελληνικό πρόβλημα έχει αποκτήσει την οξύτητα που εμφανίζει εξαιτίας των μεγάλων spread δανεισμού, επιτόκια που πυροδοτήθηκαν από τους κυβερνητικούς χειρισμούς αλλά και τη νεοφιλελεύθερη αντιμετώπιση των ηγετικών κύκλων της ΕΕ. Όμως, αρκετά κράτη, αρχίζοντας απ’ αυτές του Νότου, αντιμετωπίζουν και κυρίως θα αντιμετωπίσουν σε όξυνση παρόμοιες

δημοσιονομικές κρίσεις. Αντίθετα, ο σχεδιασμός του ευρώ, επιτρέπει στη Γερμανία να έχει μεγάλα πλεονάσματα, που σε μεγάλο βαθμό οφείλονται στην καθυπόταξη της γερμανικής εργατικής τάξης με την καθήλωση των αμοιβών, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και το ψαλίδισμα του κοινωνικού κράτους. Έτσι δεν είναι τυχαίο ότι εξ αιτίας της μείωσης της εσωτερικής ζήτησης χάθηκαν στη Γερμανία 1 εκ. θέσεις εργασίας, ενώ αυξήθηκαν κατά 300 χιλιάδες οι θέσεις που σχετίζονται με εξαγωγικούς θεσμούς.

Το ζήτημα της συνύπαρξης του πλεονάσματος σε ένα κράτος και των ελλειμμάτων σε άλλα, έχει αντιμετωπιστεί ιστορικά. Με το **σχέδιο Μάρσαλ οι ΗΠΑ**, υπήρχε φυσικά τότε και ο φόβος του κομμουνισμού, **μεταβίβασαν πλεονάσματα στην Ευρώπη με συνέπεια στο τέλος να βγουν όλοι κερδισμένοι.**

Τα βαθύτερα αίτια της κρίσης του νότου οφείλεται στην παγκόσμια κρίση και δευτερευόντως σε εσωτερικά παθογενή στοιχεία. Το πρόβλημα εξελίσσεται σε δομικό της ΕΕ και της Ευρωζώνης, που οδηγεί σε δοκιμασία την αντοχή του Ευρώ και τη συνοχή της ΕΕ.

Υπάρχει απάντηση της Αριστεράς;

Δεδομένων τούτων τι πρέπει να προτείνει η Αριστερά

1. Έξοδος από το Ευρώ;

Η επιστροφή στη δραχμή δίνει τη δυνατότητα υποτίμησής της προκειμένου να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Όμως με τα εσωτερικά και διεθνή προβλήματα οι υποτιμήσεις πρέπει να είναι πολύ μεγάλες, ενδεχομένως πάνω από 30%, πράγμα που θα σημάνει ισόποση αύξηση του ιδιωτικού και δημόσιου χρέους, ενώ από την άλλη οι αγορές δεν θα έχουν κανένα λόγο να αλλάξουν τη στάση τους για δανεισμό και τους όρους τους. Αντίθετα. Η έξοδος από τη ζώνη του ευρώ με τον ισχύοντα διεθνή καταμερισμό εργασίας θα προσδέσει τη χώρα σε κάποιο ισχυρό νόμισμα και στον εναγκαλισμό πάλι του ΔΝΤ, προκειμένου να αποκτήσει συναλλαγματικά διαθέσιμα.

Για τον κόσμο της εργασίας, θα σήμαινε σημαντική πτώση του βιοτικού επιπέδου του Έλληνα πολίτη με μείωση του κατά κεφαλήν εισοδήματος τουλάχιστον κατά 55%- πλήττοντας περισσότερο τους οικονομικά ασθενέστερους – μέσω της σημαντικής υποτίμησης του νέου νομίσματος, της βαθύτερης ύφεσης (-22%) και της αύξησης της ανεργίας (στο 34%),

2. Στάση πληρωμών;

Μια στάση πληρωμών όπου δεν υπάρχουν ευνοϊκοί διεθνείς συσχετισμοί θα οδηγήσουν σε ολοκληρωτική παράδοση της χώρας στις αγορές.

Λύση η ανάπτυξη κινήματος

Η Αριστερά πρέπει να προβάλλει ένα πρόγραμμα δράσεων, που μπορεί να δημιουργήσει προϋποθέσεις ευνοϊκών συσχετισμών πυροδοτώντας ανάπτυξη κινήματος, τέτοιου που με τη σειρά του να πυροδοτήσει και ευρωπαϊκά κινήματα.

Στόχοι:

- Δημιουργία ισχυρού δημόσιου τραπεζικού πυλώνα που θα στοχεύει στην ανάπτυξη της οικονομίας και όχι στη μεγιστοποίηση του κέρδους των μετόχων, με βάση το σκεπτικό παλαιότερων προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ.
- Αναπτυξιακή πολιτική με δημόσιες επενδύσεις. Αντίθετα, στο πρόγραμμα σταθερότητας μειώνονται οι δημόσιες επενδύσεις κατά 48%. Μια αναπτυξιακή πολιτική βασισμένη σ' ένα παραγωγικό σχέδιο και υπηρετούμενη με λαϊκούς θεσμούς συλλογικής δράσης, όπως συνεταιρισμοί, που θα διαμορφώσουν οι δυνάμεις της εργασίας, διαφορετική από την "ανάπτυξη" που γνωρίσαμε τα τελευταία χρόνια.
- Διεκδίκηση ενός άλλου φορολογικού συστήματος, που θα στηρίζεται στην άμεση και πιο δημοκρατική φορολογία.
- Φορολόγηση της Εκκλησίας και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας με κοινωνικά κριτήρια.
- Μείωση στο μισό των εξοπλισμών (στη Ρουμανία που έχει μπει το ΔΝΤ με τεράστια ανεργία και ύφεση, το ΔΝΤ, αν δεν πριμοδότησε, τουλάχιστον ανέχτηκε την κυβερνητική απόφαση – χώρα που δεν απειλείται από πουθενά – να αυξήσει τις στρατιωτικές δαπάνες κατά 1 δισ. !).
- Επαναδιαπραγμάτευση του χρέους με επιμήκυνση χρόνου και ικανής περιόδου χάριτος. Ένα ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί βέβαια σε βάθος.

Η ανάπτυξη ενός τέτοιου κινήματος – που θα ξεπερνάει και τις υποστηρικτικές πολιτικές προς τα κυβερνητικά μέτρα της ΓΣΕΕ – θα επαναφέρει το ελληνικό πρόβλημα εκεί που πρέπει. **Να γίνει, δηλαδή, ευρωπαϊκό, δημιουργώντας ντόμινο ευρωπαϊκών αντιστάσεων.**

Η ΕΚΤ τον περασμένο Ιούνιο σε ανάλυσή της φώναζε ουσιαστικά “ζήτω η κρίση”, γιατί μέσα απ’ αυτή προσδοκούσε το τελευταίο κτύπημα των εργατικών κατακτήσεων.

Για τους αντίστροφους λόγους μπορούμε κι εμείς να φωνάξουμε “ζήτω η κρίση”.

*Εφημερίδα “ Εποχή “